

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 200.296 van 1 februari 2010
in de zaak A. 192.579/IX-6359**

In zake : Joseph DE LEERSNYDER
wonende te Tielt
Ten Hovestraat 1
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Zelfstandigen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen van 17 maart 2009 waarbij aan de vennootschap IMMO-DEL N.V. ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid wordt verleend voor de driemaandelijkse sociale bijdrage voor zelfstandigen voor de periode 1/2008 tot en met 2/2008 en waarbij de ontheffing wordt geweigerd voor de periode van 1/2007 tot en met 4/2007 en van 3/2008 tot en met 4/2008.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2010 .

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van de vordering

3. Volgens de verwerende partij is het beroep niet ontvankelijk omdat het verzoekschrift niet verwijst “naar wettelijke bepalingen of andere rechtsregels die geschonden zouden kunnen zijn en op basis waarvan de Raad van State zou kunnen beoordelen of de beslissingen van de Commissie al dan niet vernietigd zouden kunnen worden”.

4. De verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen:

“Gezien ik sedert 2007 ZONDER enige vorm van inkomen zit, mij een tegemoetkoming van het fonds der gefailleerden geweigerd wordt; mijn vennootschap ‘NV IMMO-DEL’ - waaruit de inkomsten, kwamen van de in faling gestelde andere vennootschap - N.V. Servilab; ik dus geen ENKELE BEROEPSACTIVITEIT OF INKOMEN MEER geniet sedert 2007! IS HET MIJ TOTAAL ONMOGELIJK om deze ‘achterstand’ in bijdragen te betalen.

Ik verzocht de Commissie van vrijstellingen van bijdragen om een passende vrijstelling ter zake. Ik verwierf in deze beslissing een vrijstelling voor de premies over de periodes: 1/2008 TOT EN MET 2/2008, geweigerd voor de periodes 3/2007, 4/2007, TEVENS geweigerd de ontheffing op de vennootschap NV IMMO-DEL - van de hoofdelijke aansprakelijkheid over de geweigerde periodes, daar waar men toegeeft dat het bewezen is dat de vennootschap de ‘toestand van behoefte’ benadert.

Daarom richt ik mij tot deze Raad om deze beslissing teniet te doen en een nieuwe beslissing ter zake op te dringen met deze Commissie, teneinde de integrale ontheffing en vrijstelling te kunnen bekomen.”

5. In een verzoekschrift moet de verzoeker een rechtsmiddel aanvoeren, waaronder verstaan wordt de voldoende duidelijke omschrijving van de rechtsregel die de verzoeker overtreden acht en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing overtreden wordt.

Het verzoekschrift bevat geen rechtsmiddel: de verzoeker verklaart enkel zich te verzetten tegen de beslissing van de Commissie voor de vrijstelling van bijdragen. In zijn memorie van wederantwoord stelt de verzoeker zelfs dat hij “nooit beweerd [heeft] dat enige rechtsregel geschonden zou zijn”. Het verzoekschrift voldoet derhalve niet aan het substantieel vormvoorschrift, opgenomen in artikel 2, § 1, 3/, van het algemeen procedurereglement.

Ter terechtzitting stelt de verzoeker wel dat naar zijn oordeel het bestreden besluit geen deugdelijke motieven bevat, maar daarmee kan hij de initiële onontvankelijkheid van zijn beroep niet goedmaken. Het beroep is niet ontvankelijk ingediend. Het geding wordt volgens de verkorte procedure van artikel 93 van het procedurereglement afgedaan.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 februari 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche